

Požadavky na rozmanitost médií

Rozmanitost je jako klíčový pojem jakékoli diskuse o mediální teorii velice blízko svobodě (Glasser, 1984). V nejobecnější rovině vychází z předpokladu, že čím více existuje různých kanálů veřejné komunikace nesoucích maximální množství (měnících se) obsahů k nejrůznorodějšímu publiku, tím lépe. V tomto vymezení jako by šlo o pojetí prosté jakékoli hodnotové orientace či jakýchkoli vnucovaných představ o tom, co by mělo doopravdy být předmětem komunikace. Skutečně je to správný výklad, neboť co se týče obsahu, je rozmanitost stejně neutrální jako svoboda. Hodnota rozmanitosti spočívá v samotné pestrosti, výběru a změně. Je-li však princip rozmanitosti aplikován na skutečné mediální systémy a obsah, stává se konkrétnějším ve svých normativních požadavcích, které zpravidla vykazují tyto hlavní prvky:

- Média by měla svou strukturou i obsahem více či méně přiměřeným způsobem **odrážet** různé sociální, ekonomické a kulturní skutečnosti společnosti (a společenství), v nichž fungují.
- Média by měla poskytnout víceméně stejné možnosti **přístupu** k mínění různých sociálních a kulturních menšin, které tvoří společnost.
- Média by měla sloužit jako **fórum** rozdílných zájmů a názorů vyskytujících se ve společnosti či komunitě.
- Média by měla v daném okamžiku poskytnout relevantní **výběr** obsahu a průběžně nabízet **pestrost** druhů, které korespondují s potřebami a zájmy publika.

Znovu můžeme upozornit na skutečnost, že i tyto normativní požadavky se vyznačují některými rozpory a problémy. Reálně možný stupeň rozmanitosti je omezen kapacitou mediálních kanálů a redakčním výběrem, bez něhož se nelze obejít. Čím více budou média *proporčně* odrážet společnost, tím je pravděpodobnější, že z nich budou účinně vyloučeny malé menšiny, jelikož malý objem přístupů bude rozdělen mezi mnoho uchazečů. Podobně platí, že snaha masových médií uspokojit odpovídajícím způsobem převládající a pevná očekávání a vkus omezuje možnost široké nabídky. Na druhou stranu však rozsáhlý rejstřík mnoha různých médií fungujících ve společnosti pomáhá vyrovnávat omezení „tradičních“ *masových* médií.

Výhody rozmanitosti médií

Přestože je rozmanitost někdy považována za dobro již sama o sobě, je také často vnímána jako prostředek dalších výhod. Mezi ně patří:

- Otevírání cest pro společenské a kulturní změny, zvláště pokud má taková změna podobu poskytování přístupu novým, bezmocným a okrajovým hlasům.